

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 23. marca 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **Mgr. R. V.**, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 79/2014, z 26. februára 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **Mgr. R. V. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením, sp. zn. Tp 79/2014, z 26. februára 2015 o žiadosti obvineného **Mgr. R. V.** o prepustenie z väzby rozhodol tak, že

I. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného **Mgr. R. V.**, nar. **X.**, t.č. v Ústave na výkon väzby Ilava o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

II. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nahradenie väzby obvineného **Mgr. R. V.**, nar. **X.**, t.č. v Ústave na výkon väzby Ilava, dohľadom probačného a mediačného úradníka neuložil.

Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby podal do zápisnice o výsluchu sťažnosť obvinený. Sťažnosť písomne odôvodnil a doručil Špecializovanému trestnému súdu bez príloh 11. marca 2015 a 12. marca 2015 aj s prílohami v počte 14.

V písomne podanej sťažnosti poukázal na odôvodnenie Špecializovaného trestného súdu, na svoju výpoveď z 5. marca 2015 k analýze kamerových záznamov spracovaných pracovníkmi Prezídia Policajného zboru, Národnou kriminálnou agentúrou, Národnou protizločineckou jednotkou, Bratislava a na výsledky právnej pomoci z Veľkej Británie. Vyslovil názor, že vzhľadom na ním konštatované skutočnosti, je možné uzavrieť, že jediným dôkazom, na ktorom je založené podozrenie zo spáchania skutku je výpoveď poškodeného Ing. M. D.. Naproti tomu vykonané domové a osobné prehliadky, prehliadky iných priestorov (vozidiel), rozsiahle policajné pátranie po veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti v okolí miesta činu ako aj v okolí jeho bydliska, všetci vo veci vypočutí svedkovia a najmä viac ako 30 (tridsať) záverov znaleckých skúmaní z najrôznejších kriminalistických odvetví ako je daktyloskopia, chémia, biológia, podozrenie zo spáchania skutku nepotvrdzujú alebo ho priamo vylučujú ako páchatel'a. Spochybnil závery ohľadne toho, kto všetko mal vedomosť o vôli poškodeného prísť vyzdvihnúť vnuka v kritický deň.

Poukázal na výpoveď poškodeného v tom, že poškodený jemu nestihol oznámiť zmenu príchodu maloletého O.. Vyslovil nesúhlas so závermi prvostupňového rozhodnutia v tom, že sa nezaoberal pri rozhodovaní s viacerými významnými skutočnosťami svedčiacimi v jeho prospech. Nebral do úvahy narušenosť vzťahu medzi ním a poškodeným, skutočnosť, že poškodený s jeho dcérou (jeho exmanželkou) podali na neho viac trestných oznámení, že poškodený proti nemu vypovedal až po 3 mesiacoch od spáchania skutku, nebral do úvahy výpoveď poškodeného z 30. júna 2014, v ktorej uviedol, že páchatel'a neopoznal, skutočnosť, že poškodený uviedol, že páchatel' má farbu očí zeleno-hnedú a on má farbu očí modrú. Poukázal na to, že ESLP v rozhodovacej činnosti vymedzuje dôvodné, resp. kvalifikované podozrenie zo spáchania trestného činu ako súbor skutočností alebo informácií spôsobilých presvedčiť objektívneho pozorovateľa, že určitá osoba mohla spáchať predpokladaný trestný čin. Objektívnosť posúdenia nesmie byť založená na jednostrannom poukazovaní na jeden existujúci dôkaz bez prihliadnutia na iné zadovážené dôkazy, a to najmä v situácii vznikajúcich rozporov.

Žiadal, aby bolo brané do úvahy, že neexistuje žiadny dôkaz, že sa v čase spáchania trestného činu nenachádzal čo i len v blízkosti miesta činu, že poškodený mení výpovede, na jeho rukách, oblečení, vo vozidle sa nenašli stopy povýstrelových splodín.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil výroky pod poradovým číslom I./, II./ uznesenia zo dňa 26. februára 2015 a sám vo veci rozhodol, tak že ho podľa § 79 ods. 3 Tr. por. prepustí z väzby alternatívne tak, že sa väzba nahradí dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. spolu s uložením primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. e/, písm. f/, písm. h/ Tr. por. a obvineného prepustí z väzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že obvinenému bolo vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia. Do väzby bol obvinený vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 4. októbra 2014, sp. zn. Tp 79/2014, z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Sťažnosti obvineného a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky boli zamietnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra 2014, sp. zn. 1 Tost 34/2014.

Ďalšiu žiadosť o prepustenie z väzby obvineného zamietol Špecializovaný trestný súd uznesením, sp. zn. Tp 79/2014, z 19. decembra 2014. Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného a neuložil nahradenie väzby obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka. Sťažnosť obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 19. decembra 2014 bola zamietnutá uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tost 1/2015, zo 14. januára 2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že aj v tomto štádiu konania sú dané materiálne aj formálne podmienky väzby.

Doteraz zistené skutočnosti jednoznačne potvrdzujú, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu a aj napriek rôznym argumentom obhajoby, spočívajúcim v tom, že obvinený skutok nespáchal a dôkazy, ktoré boli vykonané, potvrdzujú jeho obranné tvrdenia, stále existujú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený. Je splnená aj druhá materiálna podmienka, naďalej u obvineného existuje dôvodná obava, že by v prípade prepustenia z väzby mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti a preto trvá u obvineného dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Ohľadne odôvodnenia dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje na predchádzajúce rozhodnutie sudcu Špecializovaného trestného súdu pod sp. zn. Tp 79/2014 a citované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Obvinený v sťažnosti argumentuje skutočnosťou, že obvineného zo spáchanej trestnej činnosti usvedčuje jediný dôkaz a tým je výpoveď poškodeného. Poukazuje na to, že obvinený ho neoznačil za páchatel'a trestného činu vo svojej prvej výpovedi, ale až v ďalšej, ktorú urobil o 3 mesiace a v zmysle rozhodovacej činnosti ESLP uvádza, že objektivnosť posúdenia nesmie byť založená na jednostrannom poukazovaní na jeden existujúci dôkaz bez prihliadnutia na iné zadovážené dôkazy a to najmä v situácii vznikajúcich rozporov.

Aj keď v tomto štádiu konania (berúc do úvahy, že už bolo vykonané oboznamovanie s výsledkami vyšetrenia, ale obžaloba v čase rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ešte nebola podaná) nie je úlohou najvyššieho súdu rozhodujúceho o sťažnosti vyhodnocovať vykonané dôkazy tak, ako to robí obhajoba. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovuje názor, že svedecká výpoveď poškodeného nie je jediným dôkazom, ktorý usvedčuje obvineného zo spáchanej trestnej činnosti a v spise sa nachádzajú aj iné dôkazy, ktoré potvrdzujú skutočnosť, že poškodený od samého začiatku podozrieval obvineného zo spáchania trestnej činnosti. Je preto nutné, aby dôkazy, ktoré boli vykonané, boli súdom vyhodnotené a jedine súd môže urobiť záver v hodnotení dôkazov buď v prospech obhajoby alebo obžaloby. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje síce s názorom obhajoby, že dôkazy, o ktoré opiera obvinený svoje tvrdenia o svojej nevine sú v jeho prospech, ale nie je možné hodnotiť dôkazy tak, ako ich vyhodnotil obhajca obvineného v podanej sťažnosti. Nie je možné v rámci rozhodovania o sťažnosti zaoberať sa všetkými namietanými tvrdeniami obvineného a jeho návrhmi na hodnotenie toho ktorého dôkazu.

V súlade so zákonom je aj druhý výrok uznesenia sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica o neuložení nahradenia väzby obvinenému Mgr. R. V. dohľadom probačného a mediačného úradníka. Pri rozhodovaní o náhrade väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným súd musí rozhodovať s prihliadnutím na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu. Už samotné vznesenie obvinenia obvinenému pre obzvlášť závažný zločin vylučuje možnosť nahradenia väzby podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a preto je rozhodnutie prvostupňového súdu správne a v súlade so zákonom.

Sťažnosť obvineného nebola dôvodná a preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 23. marca 2015

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová